

לערן היקר,

זה התחיל לפני חמישה ימים,
נפגשנו כאן במדים קצת מבוהלים.
הבנו תיכף ומיד את כובד האחריות
ולכן עמלנו תרגלנו וסימלצנו ללא לאות.
התחלנו את המסע בהיכרות ותיאום ציפיות,
לימוד על ההוויה לצד הכרה וגילוי של מחוזות חדשים תוך שימוש במטאפורות.
שמנו על ראשינו את כובע המנטור המאמן
וממש נכנסו לדמות באופן מהיר ובלתי יאמן.
התאמנו בשאלת שאלות פתוחות ומאפשרות,
וזרקנו לצד את השאלות הסגורות וה"תוקעות".
הבטנו אל האופק ואל עבר העתיד,
ואף תרגלנו מהי הצגה עצמית.
הדגשנו את התפקיד שלנו כמאמן בזק,
לא להיות מבריק אלא להוציא את הברק.
כתיבת הסכם היא חלק בלתי נפרד מהתהליך,
והכרת הקוד האתי הוא אשר מבטיח את העתיד.
חשובה פתיחות, סודיות ולעורר מוטיבציה,
ומכל הנלמד להשכיל ולעשות אינטגרציה.
לא לשכוח כי חיוך יפה לבריאות,
ומעודד את המאמן להיות יצירתי ולגלות בקיאות.
למדנו גם כי כל הדברים קורים מסיבות מסוימות,
וחיינו רצופי אירועים וחוויות שהן המקור לאמונות,
עבדנו עפ"י מודולים מובנים ומסודרים,
שעשו לנו סדר בהבנת החומרים הנלמדים.
מעת לעת צפינו בסרטונים מעשירים ומעוררי השראה,
לצד מוסיקת רקע בזמן ההפסקה.
תרגלנו הקשבה פעילה ובעיקר לשתוק,
זה היה קשה, אך לעיתים גם מתוק.
תשאול עוצמתי זה ממש נושא רציני,
המקדם אותנו אישית וגם בפן הארגוני.
למדנו גם על הצלחה לצד כישלון ותקשורת ישירה,
חפרנו, מישבנו ויישבנו כל סתירה.
הגיעה העת לומר תודה על הכל
ובעיקר לך ערן ולשני הכל יכול,
תודה על ההשקעה בנו והנתינה האינסופית,
וההקפדה על משוב מקצועי ומקדם בכל תצפית.